

Rady Ministrów z dnia 16 października 1945 r. Nr 55-11/1, w chwili obecnej nie jest jeszcze należycie postawiona. Największym jej niedociągnięciem jest fakt, że niektóre Ministerstwa wbrew wyżej powołanej uchwale nie uzgadniają z Prezydium Rady Ministrów organizacji programów kursów. Stan ten uniemożliwia racjonalne i planowe przeszkolenie pracowników państwowych, powodując niejednokrotnie dublowanie kursów o jednakowej problematyce programowej, jednocześnie powoływanie pracowników na różne kursy, niedostateczne wykorzystanie ośrodków szkoleniowych, zbędne wydawanie skryptów podobnej treści w różnych resortach, znaczną dysproporcję w zakresie honorariów za wykłady, dewaluację wartości kursów i wydawanych świadectw ukończenia kursów, niejednokrotnie szkolenie ludzi mało wartościowych, którzy powinni ulec selekcji oraz cały szereg innych błędów i niedomagań, które ujemnie się odbijają na całokształcie spraw państwowych Polski Ludowej i są sprzeczne z zasadą planowości, obowiązującej w ustroju Demokracji Ludowej.

Dla położenia kresu dotychczasowemu stanowi w oparciu o wyżej cytowaną uchwałę Rady Ministrów zarządzam:

1) Wszystkie Ministerstwa winny sporządzać roczne plany szkolenia swych pracowników oraz pracowników władz i instytucji podległych w oparciu o plan sześcioletni szkolenia pracowników i nadsyłać te plany do Prezydium Rady Ministrów (Biuro Kadr — Dział Szkolenia Administracyjnego). Plany szkolenia na rok 1950 winny być sporządzone i nadesłane wraz z preliminarzami wydatków do dnia 15 grudnia 1949 r. do uzgodnienia i dla opracowania ogólnego planu szkolenia pracowników państwowych na rok 1950.

2) Organizacja i programy kursów jak również wydawane skrypty każdorazowo winny być uzgodnione z Prezydium Rady Ministrów. Niedopełnienie powyższego spowoduje wstrzymanie przez Ministerstwo Skarbu kredytów na sfinansowanie kursu.

3) Nad kursami należy ustanowić ścisły nadzór w zakresie właściwego naświetlenia politycznego zadań administracji państwowej, realizacji programu, frekwencji, poziomu naukowego i pedagogicznego wykładów i ćwiczeń, skryptów i innych pomocy naukowych oraz w zakresie celowości wydatków poniesionych na przeprowadzenie kursów.

4) Na kursy należy kierować tylko tych pracowników, których dalsze pozostanie w aparacie administracyjnym nie budzi wątpliwości. Ukończenie kursu, jako równoznaczne z powiększeniem kwalifikacji pracownika, powinno być brane pod uwagę przy obsadzaniu stanowisk i przy awansach.

5) Ministerstwa organizują kursy związane z ich specjalnym zakresem działania; Prezydium Rady Ministrów — kursy ogólnoadministracyjne i kursy specjalne dla pracowników powtarzających się działów służby (np. służba rachunkowo-kasowa, budżetowo-gospodarcza, polityka personalna, działy organizacji).

6) W wyniku porozumienia z Centralną Radą Związków Zawodowych:

a) Ministerstwa zaniechają organizowania specjalnych kursów mających na celu wyłącznie wyszkolenie polityczno-społeczne, które w myśl uchwał Centralnej Rady Związków Zawodowych będą przeprowadzane przez związki zawodowe.

W miarę jednak potrzeby i możliwości administracja państwowa będzie pomagała związkom zawodowym w organizowaniu i przeprowadzaniu odpowiednich kursów.

b) W programy kursów fachowych, organizowanych przez administrację państwową, należy włączyć zagadnienia społeczne i związkowe jako odrębny przedmiot nauczania. Szczegółowe wytyczne do tego przedmiotu zostaną dodatkowo przesłane.

c) Instancje związkowe odpowiednich szczebli (P.R.Z.Z., O.R.Z.Z. oraz C.R.Z.Z. — odnośnie kursów dla pracowników władz centralnych) będą powiadamiane o kursach fachowych.

Przedstawiciele w. w. instancji ruchu zawodowego mają prawo w porozumieniu z władzą administracyjną, która zorganizowała kurs, asystować na wykładach i zajęciach, zgłaszać swe uwagi i spostrzeżenia kierownictwu kursu lub instytucji, która kurs zorganizowała, jednakże nie mają prawa bezpośredniej ingerencji w sprawy kursu.

d) Część programu, poświęcona zagadnieniom związkowym, jest realizowana przez wykładowców, wskazanych przez instancje władz związkowych.

i) Związkowych uczestnicy kursów zdają egzamin przed komisją egzaminacyjną, w skład której wchodzi m. in. przedstawiciel właściwej instancji władz związkowych.

f) Ocena uzyskana z przedmiotu zagadnień związkowych jest uwidoczniiona na świadectwie ukończenia kursu. Jeśli na świadectwie (zaświadczeniu) nie uwidacznia się wyników poszczególnych egzaminów i wykazuje się jedynie ocenę ogólną, należy wyszczególnić wszystkie przedmioty nauczania, zawarte w programie.

g) Uczestnictwo w kursie fachowym, w którego programie są odpowiednio uwzględnione zagadnienia społeczne i związkowe, uwieńczona uzyskaniem świadectwa ukończenia kursu, zwalnia absolwentów od obowiązku uczestniczenia w masowym szkoleniu związkowym.

h) Dla uniknięcia przypadkowości i chaosu w zakresie szkolenia odpowiednia władza administracyjna, właściwa instancja związkowa oraz właściwa instancja partyjna P. Z. P. R. uzgadniają kalendarz kursów, zajęć i t. p.

i) Pracownicy, którzy zgodnie z planami szkoleniowymi mają być powołani na kursy fachowe, są zwolnieni od kursów związkowych.

j) Jeśli uczestnicy kursów fachowych uprzednio ukończyli kursy związkowe, których program pokrywa się z odpowiednią częścią programu kursów fachowych, nie mają obowiązku brać udziału w zajęciach poświęconych zagadnieniom związkowym i poddawać się odpowiednim egzaminom.

W tym przypadku w zasadzie na świadectwach (zaświadczeniach) nie umieszcza się oceny egzaminu z przedmiotu zagadnień związkowych, względnie nie uwidacznia się przedmiotu w podanym programie (pkt. f).

Na życzenie absolwenta można na świadectwie (zaświadczeniu) umieścić ocenę z przedmiotu zagadnień związkowych uzyskaną na kursie związkowym na podstawie odpowiedniego zaświadczenia, wydanego przez związek. Zaświadczenie to należy dołączyć do akt kursu.

7) Wszystkie Ministerstwa będą nadsyłać sprawozdania roczne z akcji szkolenia pracowników do dnia 15 stycznia za rok ubiegły.

8) Odpisy wszelkich zarządzeń, okólników, instrukcji, regulaminów i t. p. w sprawach szkolenia pracowników winny być bieżąco nadsyłane do Prezydium Rady Ministrów.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

1139.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 24 listopada 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstw bankowych w likwidacji za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje następujące przedsiębiorstwa bankowe:

- 1) Dom Bankowy Hieronim Schiff w Łodzi w likwidacji,
- 2) Dom Bankowy Józef Hirsberg w Łodzi w likwidacji i
- 3) Dom Bankowy S. Kassman w Łodzi w likwidacji

za zlikwidowane.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1140.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 listopada 1949 r.

w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz narzędzi pracy dla emigrantów.

Dla ustalenia zasad, na podstawie których będą mogły być udzielane emigrantom zezwolenia na wywóz maszyn i narzędzi, na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1939 r. o zakazie przewozu i wywozu towarów i przedmiotów nauczania z zakresu usług Polski Ludowej, zagadnień współczesnych, społecznych i

§ 1. Ministerstwo Handlu Zagranicznego (Departament Planowania i Koordynacji) może udzielać zezwoleń na wywóz narzędzi, urządzeń oraz prostych maszyn, służących jedynie do wykonywania rzemiosła, wolnych zawodów, osobom posiadającym dowód emigracyjny, przy czym ogólna wartość wywożonych przez jednego emigranta maszyn, urządzeń i narzędzi nie może przekraczać sumy zł. 200.000.—.

§ 2. Podanie i zezwolenie na wywóz maszyn i narzędzi określonych w § 1 petent winien złożyć w Ministerstwie Handlu Zagranicznego, które prześle je do opinii do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departamentu Drobego Przemysłu i Rzemiosła).

§ 3. Podanie winno być złożone przez petenta podczas jego pobytu w Polsce najpóźniej na 2 tygodnie przed wyjazdem zagranicę wraz z następującymi załącznikami:

- a) zaświadczenie starostwa miejscowego, stwierdzające, że maszyny, urządzenia i narzędzia są jego własnością i były przez niego używane co najmniej 3 lata podczas pobytu w Polsce przed zamierzonym wyjazdem;
- b) dowód uzdolnienia zawodowego oraz dowód wykonywania zawodu w kraju co najmniej w ciągu 3 lat przed złożeniem wniosku o wywóz w postaci karty rzemieślniczej dla rzemieślników i odpowiednich zaświadczeń organizacji zawodowych dla wolnych zawodów;
- c) ocenę wartości poszczególnych narzędzi, maszyn, urządzeń i t. p. przez rzeczoznawców Izby Rzemieślniczej względnie Izby Przemysłowo-Handlowej dla wolnych zawodów. Izba, szacując maszyny, urządzenia i t. p., ocenia je trwale i w wydany stronie zaświadczeniu poda swoje cechy oraz cechy fabryczne;
- d) zaświadczenie Izby Rzemieślniczej, że maszyny i urządzenia, które emigrant zamierza wywieźć, są maszynami prostymi i właściwymi dla zawodu petenta; identyczne zaświadczenia dla wolnych zawodów, wystawione przez organizację zawodową, do której petent należy;
- e) przy wywozie urządzeń, instrumentów i narzędzi lekarskich, dentystycznych i t. p. — dodatkowe zezwolenie Ministerstwa Zdrowia.

§ 4. W wydawanych zezwoleniach na wywóz będą dołączone powtórzone nałożone przez Izby i organizacje zawodowe cechy narzędzi, maszyn i urządzeń, jak również ich cechy i numery fabryczne.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO T. Gede

1141.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 września 1949 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Polskie Linie Lotnicze „Lot”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1949 r. w sprawie poddania przedsiębiorstw państwowych: Polskie Linie Lotnicze „Lot”, Polskie Biuro Podróżu „Orbis” i „Państwowa Komunikacja Samochodowa” — działaniu dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 257) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Utworzone na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 21) przedsiębiorstwo państwowe Polskie Linie Lotnicze „Lot” działać będzie nadal w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego i postanowień niniejszego zarządzenia pod nazwą „Polskie Linie Lotnicze „Lot” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „przedsiębiorstwem”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

- 1) organizowanie i dokonywanie przewozów lotniczych;
- 2) zarząd i eksploatacja portów lotniczych;
- 3) organizowanie turystyki powietrznej;
- 4) współdziałanie w rozwoju żeglugi powietrznej.

§ 4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem spra-

Trzy osoby, które w tym celu zostały wyznaczone przez Zarząd, mają prawo działania, sposób powo-

wania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Komunikacji, składająca się z dyrektora naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych dyrektorowi naczelnemu dwóch dyrektorów.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w statucie:

- 1) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- 2) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym, w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- 3) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Komunikacji. Minister Komunikacji zarządza protokółarne przekazanie przedsiębiorstwu przydzielonego majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Komunikacji w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI w/z J. Cegiecki
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z St. Jędrzychowski
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

1142.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 30 września 1949 r.

o nadaniu statutu przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: Polskie Linie Lotnicze „Lot”.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) i § 9 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 września 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Polskie Linie Lotnicze „Lot” (Mon. Pol. Nr. A—95, poz. 1141) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwu państwowemu pod nazwą: Polskie Linie Lotnicze „Lot”, działającemu na podstawie zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 września 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Polskie Linie Lotnicze „Lot” (Mon. Pol. Nr. A—95, poz. 1141) nadaje się statut stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER KOMUNIKACJI w/z J. Cegiecki
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z St. Jędrzychowski
MINISTER SKARBU K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 września 1949 r. (poz. 1142).

STATUT

przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Polskie Linie Lotnicze „Lot”.

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Polskie Linie Lotnicze „Lot” — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione — zwane dalej „przedsiębiorstwem”, działa na podstawie dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42), zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 września 1949 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Polskie Linie Lotnicze „Lot” (Mon. Pol. Nr. A—95, poz. 1141) oraz niniejszego statutu.

§ 2. Przedsiębiorstwo posiada osobowość prawną. Pro-